

JUZGADO DE LO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO Nº 9 DE VALENCIA

Procedimiento Abreviado [PAB] - 000082/2018

Actor: [REDACTED]

Letrado/ Procurador: MANUEL ALCAIDE ANDUJAR JORGE CASTELLO GASCO

Demandado: AYUNTAMIENTO DE BURJASOT

Letrado/ Procurador: MERCEDES MONTOYA EXOJO

Sobre: Responsabilidad patrimonial

D/D^a CRISTINA GARCIA MORILLAS, LETRADO/A JUDICIAL DE
JUZGADO DE LO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO Nº 9 DE VALENCIA,

DOY FE Y TESTIMONIO de que en el Procedimiento
Abreviado [PAB] - 000082/2018, que se tramita en este Juzgado
a instancia de [REDACTED], frente a AYUNTAMIENTO DE
BURJASOT, se ha dictado con esta fecha resolución, uno de
cuyos apartados es del tenor literal siguiente:

Ángel Ilario Pérez, magistrat, ha dictat, en nom del Rei, la següent

SENTÈNCIA Nº 289/18

València, dilluns 8 d'octubre de 2018.

En el recurs contenciós-administratiu 82/18; seguit entre la senyora [REDACTED]
[REDACTED], part demandant, representada pel procurador Jorge Castelló Gascó i
defensa per l'advocat Manuel Alcaide Andújar; i l'Ajuntament de Burjassot,
administració demandada, representat per la procuradora Mercedes Montoya Exojo
y defés per l'advocada Adriana Altaber Pastor. L'objecte del recurs és la impugnació
d'actes administratius en matèria de responsabilitat patrimonial de l'administració. El
recurs s'ha seguit pels tràmits del procediment abreujat.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- Peticions i al·legacions del demandant.

La persona demandant presenta recurs contenciós-administratiu com a
conseqüència de la desestimació per silenci administratiu de la reclamació per
responsabilitat patrimonial presentada a l'Ajuntament de Burjassot per una caiguda
que hauria tingut el dia 12 d'agost de 2016 quan caminava per l'Aviguda de Pi i
Margall d'aquesta població. Al·lega la part demandant que la caiguda va ser
provocada pel defectuós estat de la vorera i que com a conseqüència d'això va tindre
lesions per les quals reclama de l'Ajuntament una indemnització de 16.546,70 euros.

Copia electrónica auténtica de documento papel - CSV: 11777760615644677613

SEGON.- Posició de la part demandada.

L'administració demandada s'oposa a la demanda i en sol·licita la desestimació. Considera que no hi ha cap nexa causal entre les lesions i l'actuació municipal i que la caiguda és imputable a la persona demandant o, si més no, fortuïta.

TERCER.- Prova.

S'ha proposat prova de documents, interrogatori de testimonis i prova pericial. S'ha admès la prova de documents, part de la prova d'interrogatori de testimonis i la prova pericial, però s'ha considerat innecessària la ratificació i exposició a presència judicial dels informes pericials. S'ha practicat tota la prova admesa.

QUART.- Tramitació del procediment.

El recurs es va iniciar mitjançant demanda, presentada el 14 de febrer de 2018. A continuació, es va reclamar l'expedient administratiu i es va convocar la vista, que es va celebrar el passat dijous 4 d'octubre de 2018, amb l'assistència de totes les parts, que van exposar les seues respectives posicions. Proposada, admesa i practicada la prova, l'assumpte va quedar vist per a dictar sentència.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Objecte del recurs: activitat administrativa impugnada i pretensions exercitades per la part demandant.

El recurs se segueix en impugnació de la desestimació per silenci administratiu de la reclamació per responsabilitat patrimonial presentada per la part demandant el 3 de juliol de 2017 a l'Ajuntament de València per uns fets de 12 d'agost de 2016 de 2016, expedient 2018-1046-H de l'Ajuntament de València.

La part demandant acumula a la pretensió impugnatòria la de plena jurisdicció perquè es reconega el seu dret a percebre la indemnització corresponent als danys i perjudicis que al·lega haver patit.

SEGON.- La responsabilitat patrimonial de l'administració. Principis generals.

La responsabilitat patrimonial de l'administració pels danys causats als particulars pel seu funcionament ve proclamada en l'article 106.2 de la Constitució Espanyola i regulada en l'article 139 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú.

Els seus pressupostos bàsics han sigut establerts per la jurisprudència i són els següents: un dany o perjudici real i efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones; que el dany siga imputable causalment a l'administració tant pel normal com per l'anormal funcionament d'un servei públic; absència de culpa exclusiva de la víctima i de força

major; i que el lesionat no tinga el deure jurídic de suportar el dany per la seua pròpia conducta.

Aquests elements han de ser provats per la part que presenta la reclamació, de conformitat amb la regla general de la càrrega de la prova que estableix l'article 217 de la Llei d'enjudiciament civil.

A més a més, s'ha de tindre en compte que, segons ha determinat també la jurisprudència, *"no es acorde con el referido principio de responsabilidad patrimonial objetiva su generalización más allá del principio de causalidad, aun de forma mediata, indirecta o concurrente, de manera que, para que exista aquella, es imprescindible la existencia de nexo causal entre la actuación de la Administración y el resultado lesivo o dañoso producido, y que la socialización de riesgos que justifica la responsabilidad objetiva de la Administración cuando actúa al servicio de los intereses generales no permite extender dicha responsabilidad hasta cubrir cualquier evento, lo que, en otras palabras, significa que la prestación por la Administración de un determinado servicio público y la titularidad por parte de aquella de la infraestructura material para su prestación no implica que el vigente sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de las Administración Públicas convierta a éstas en aseguradoras universales de todos los riesgos con el fin de prevenir cualquier eventualidad desfavorable o dañosa para los administrados que pueda producirse con independencia del actuar administrativo, porque de lo contrario se transformaría aquél en un sistema providencialista no contemplado en nuestro ordenamiento jurídico."*

TERCER.- La responsabilitat patrimonial de l'administració en un cas de caiguda en la via pública. Idea de "deambulació diligent".

Els principis que s'han exposat en el fonament de dret anterior tenen també una concreció més específica en els casos en què els danys es deuen a la caiguda d'un vianant en la via pública. Podem citar al respecte dues sentències de la Sala Contenciós-Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana (de 8 d'octubre de 2013 i de 29 de juny de 2011, ROJ STSJCV 4572/2013 i 4697/2011), que estableixen el següent, seguint una doctrina prèviament fixada pel Tribunal Suprem:

"1º) Cuando el obstáculo es un elemento ordinario y habitual de la vía pública, vinculado a un funcionamiento correcto del servicio público (bolardos o monolitos para evitar el aparcamiento, farolas, semáforos, bancos, papeleras, y demás mobiliario urbano, correctamente situados), y sin perjuicio de que incluso de este funcionamiento normal también puede derivar responsabilidad, lo normal es considerar que la relación causal se rompe por la falta de previsión del peatón ante ese obstáculo. En estos casos, la utilización normal de estos elementos en la vía pública, y la previsibilidad de los mismos determina a que cualquier golpe del peatón con ellos, les sea imputable al mismo, pues lo contrario supondría admitir que es posible, lógico y razonable que cuando se camina por la calle, se tropiece de forma habitual con ese mobiliario urbano.

2º) Ahora bien, cuando el golpe se produce no con este tipo de mobiliario

urbano, sino con elementos impropios, o con parte de ese mobiliario urbano incorrectamente colocado, de manera que la existencia del mismo no es previsible ni esperable (losetas levantadas, alcantarillas destapadas, mobiliario urbano arrancado y desplazado de su lugar, etc.), se genera un riesgo para los viandantes no previsible ni justificado, y con el que por tanto estos no tienen por que contar. De manera que el golpe con estos por parte de un peatón, determina inicialmente la efectiva existencia de relación causal, que solo será modulada o llegará a desaparecer cuando se pruebe por quien lo alega la concurrencia de culpa o negligencia por parte del viandante. Modulación que puede llegar incluso a atribuir en exclusiva la culpa al peatón y no a la Administración a la que incumbe el cuidado de la calle, cuando sólo la falta de atención en el deambular, es la que explica la caída, desde el momento en que las propias circunstancias del lugar exijan a cualquier viandante que prestase la debida atención ante las irregularidades del terreno (SSTS de 20 febrero, 13, 29 y 12 julio 1999 y 20 julio 2000, 4 mayo 2006, 4 marzo 2009, entre otras muchas), en cuyo caso procede la exoneración de responsabilidad para la Administración, pese al carácter objetivo de la misma, cuando es la conducta del propio perjudicado la determinante del daño producido."

Haurem d'analitzar les circumstàncies del cas en relació amb aquesta doctrina.

QUART.- Anàlisi de les circumstàncies de la caiguda de la demandant: inexistència de responsabilitat patrimonial de l'administració.

La demandant al·lega que va caure quan creuava un carrer que presentava un defecte. La caiguda de la demandant no ha sigut negada i és confirmada pels testimonis que han declarat en judici, però aquests testimonis no van veure en concret quina era la causa de la caiguda, tan sols que va veure caure a la demandant. Va ser després de la caiguda quan van examinar el paviment i van comprovar la presència de taulells solts i que fins i tot un d'ells s'elevava quan es trepitjava amb el peu. Ara bé, això no demostra que la caiguda la van provocar aquests taulells. S'ha de tindre en compte que es tracta d'un defecte mínim i que, a la vista de l'escassa mida de cada taulell, no resulta raonable la dinàmica de l'accident que presenta la part demandant, segons la qual va trepitjar un taulell, aquest es va elevar i amb ell va colpejar l'altre peu, tot provocant la caiguda. En els casos de taulells solts hi ha nombrosa jurisprudència, tant del Tribunal Suprem (sentència de 23 de gener de 2008 - ROJ STS 110/2008), com del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana (sentències de 5 de gener de 2017 - ROJ STSJ CV 375/2017; de 19 de gener de 2017 - ROJ STSJ CV 374/2017; i de 22 de novembre de 2016 - ROJ STSJ CV 6174/2016), que afirmen que es tracta d'un defecte admissible i que no suposa un incompliment dels estàndards mínims d'eficiència de les administracions per donar lloc a llur responsabilitat patrimonial, en particular quan no hi ha una constància clara que van ser la causa de la caiguda i les lesions.

En conseqüència, no s'aprecia l'existència de responsabilitat en l'administració demandada, de manera que la reclamació contra l'Ajuntament no pot prosperar.

CINQUÉ.- Conclusió: desestimació del recurs.

Com a conseqüència del que s'ha exposat en els fonaments de dret anteriors, s'haurà de dictar la sentència prevista en les lletres 68.1.b), i 70.1 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciós-Administrativa, desestimant el recurs contenciós-administratiu.

SISÉ.- Costes processals.

En aplicació de l'article 139 de la citada Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciós-Administrativa, les costes processals no s'han d'imposar a cap de les parts. S'ha de tindre en compte que el recurs s'ha seguit davant la desestimació per silenci de l'administració, que va incomplir la seua obligació de donar una resposta expressa a la reclamació de la part demandant.

DECISIÓ

Per les raons exposades, he decidit:

- 1.- Desestimar íntegrament aquest recurs contenciós-administratiu.
- 2.- No imposar les costes processals a cap de les parts.

MODE D'IMPUGNACIÓ: Segons els articles 81 i 86 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa, aquesta sentència no admet cap recurs.

Així ho decidisc, pronuncie i signe.

PUBLICACIÓ: La sentència ha sigut pronunciada en audiència pública pel magistrat que l'ha dictada. El Llettrat de l'Administració de Justícia en dona fe.

Firmado y Rubricados.

Lo anteriormente concuerda bien y fielmente con los originales a que me remito y, para que conste, libro el presente.

En Valencia, a once de octubre de dos mil dieciocho

EL/LA LETRADO/A JUDICIAL

Copia electrónica auténtica de documento papel - CSV: 11777760615644677613